

ARHITECTUL DIVIN ESTE DUMNEZEU: TATAL MEU

(Continuare din editia precedenta)

As vrea sa-ti dezvalui a mea credinta in Arhitectul Universului: in Dumnezeu, Tatal meu, care as dori sa fie si Parintele tau, ca sa stii de ce traiesti pe pamant si sa nu fii luat de orice nascocire de invataturi straine de principiile crestine, lasate de Mantuitorul, cand a venit sa se lase sacrificat si pentru al tau pacat, ca apoi, Inviat sa se ridice la Cer, ca sa ne pregateasca o Casa de lumini, ca sa traim o vesnicie, in Imparatia Tatalui meu si al tau, in bucurie si fericire... Tare mult as dori, romane, sa-ti incalzeasca Dumnezeu credinta!

Ca sa nu ti se clatine credinta sau, daca ai in inima ta indoielile tale secrete, tare mult as vrea sa te fac sa te hranesti, in anii, lunile, zilele sau – poate doar orele! – ce le mai ai de trait pe pamant, din Painea Vietii, aflata-n belsugul recoltei din Sfantul Cuvant, iar Duhul Sfant, trimis de Dumnezeu, sa fie de-acum – numai El – Dascalul tau, ca sa ai Farul credintei luminat de facia divina, ca sa vezi calea, pe care mergi spre Tara de Lumina, dincolo de nori!...

As vrea sa-ti destainui, dragul meu cititor, ca si eu am avut, candva, intrebari de-ndoiala, cand imi simteam inima goala, cand mintea mea-ncerca prin logica sa explice lucruri si fapte neexplicate decat prin calauzirea divina si prin credinta constienta si atenta la farul de lumina din Cuvantul lui Dumnezeu. Priveam, seara, primavara si vara, cerul cu miile de stele, cu luna: regina luminii de noapte, ce-mi arata in tainice soapte ca Cineva a asezat-o-n tavanul acela de sus,

pe bolta cerului, de unde niciodata nu a plecat rebela, din a ei lume a misterului. Si ma-ntrebam cine si cum a agatat acel bec minunat, tocmai pe-o gura de rai, dand noptii pretioasa lumina?!...

De multe ori am stat transfigurat de uimire sa privesc, in luna lui cuptor, de pe malul marii sau – mai tarziu al oceanului – primele raze de soare, cand se crapa de ziua, iar de dupa orizont aparea, ca un print de lumina, soarele, ca sa ne dea ziua cu lumina si caldura cu viata ce ne-o ducem aici: pe pamant. Logica mea de a explica aparitia acestei surse de lumina si viata ramanea in ceata, si vedeam soarele ca o minune a lui Dumnezeu, pe care n-o puteam explica eu, ci doar imi lasam imaginatia sa produca, in creierul meu semintele: cuvintele metaforice, in care, cu rabdare, vedeam soarele ca un vultur sau ca pe un Fat-Frumos, dintr-un basm cu multa poezie... Si-am lasat mana sa-mi scrie:

Soarele este ca un vultur batran
Ce zboara fericit pe bolta senina,
Fara sa se teama catusi de putin,
De sagetile calde de multa lumina.

Soarele, pe cer, apare rosu-n fericire,
Dimineta, ca un tanar fara-mbatranire!
Soarele-i un Fat-Frumos, nascut in tara,
Unde-i doamna-n frumuseti primavara!

N-am putu sa explic mii de lucruri si fenomene prin logica mintii mele, pana intr-o zi, cand mi s-a lipit de suflet credinta, in momentul in care am citit, in Scrisoarea lui Dumnezeu: Tatal meu cuvintele potrivite, care

sa-mi atinteasca privirea spre farul de lumina al glasului Sau, ca sa-mi dea raspunsul la intrebarile indoielilor mele. Si am auzit si eu, ca si incercatul lov, altadata, glasul de Tata al lui Dumnezeu, adresat logicii cu izvorul in creierul meu, iar acum, as dori, cuvintele Lui s-atinga si logica din creierul cititorului:

„Incinge-ti mijlocul ca un viteaz, ca Eu sa te intreb si tu sa Ma inveti.

Unde erai tu cand am intemeiat pamantul? Spune, daca ai pricepere. Stii tu Cine i-a hotarat masurile sau Cine a intins franghia de masurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temelile lui sau Cine i-a pus piatra din capul unghiului, atunci cand stelele diminetii izbucneau in cantari de bucurie si cand toti fiii lui Dumnezeu scoteau strigate de veselie? Cine a inchis marea cu porti, cand s-a aruncat din pantecele mamei ei, cand i-am facut haina din nori si scutece din intuneric, cand i-am pus hotar, cand i-am pus zavoare si porti, cand i-am zis: <<Pana aici sa vii, sa nu treci mai departe; aici sa ti se opreasca mandria valurilor tale?>>

De cand esti, ai poruncit tu diminetii? Ai aratat zorilor locul lor, ca sa apuce capetele pamantului si sa scuture pe cei rai de pe el, ca pamantul sa se schimbe ca lutul, pe care se pune o pecete si toate lucrurile sa se arate imbracate ca in haina lor adevarata, pentru ca cei rai sa fie lipiti de lumina lor si bratul care se ridica sa fie zdrobit? Ai patruns tu pana la izvoarele marii sau te-ai plimbat tu prin fundurile pamantului? Ti s-au deschis portile umbrei mortii? Ai cuprins tu cu privirea intinderea pamantului?

Vorbeste, daca stii toate aceste lucruri...

Unde este drumul care duce la locasul luminii si intunericul unde isi are locuinta?

Poti tu sa le urmaresti pana la hotarul lor si sa cunosti cararile locuintei lor?

Stii, caci atunci erai nascut, si numarul zilelor tale este mare!

Ai ajuns tu pana la camarile zapezii? Ai vazut tu camarile grindinei, pe care le pastrez pentru vremurile de stramtorare, pentru zilele de razboi si de batalie? Pe ce cale se imparte lumina si pe ce cale se imprastie vantul de rasarit pe pamant? Cine a deschis un loc de scurgere ploii si a insemnat drumul fulgerului si al tunetului, pentru ca sa cada ploaia pe un pamant fara locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni, pentru ca sa adape locurile pustii si uscate; si ca sa faca sa incolteasca si sa rasara iarba? Are ploaia tata? Cine da nastere picaturilor de roua? Din al cui san iese gheata si cine naste promoroaca cerului, ca apele sa ingroase ca o piatra si fata adancului sa se intareasca? Poti sa innozi tu legaturile Gainusei sau sa dezlegi frangiile Orionului? Tu faci sa iasa la vremea lor semnele zodiacului si tu carmuiesti Ursa Mare cu puii ei? Cunosti legile cerului sau tu ii oranduiesti stapanirea pe pamant? Iti inalti tu glasul pana la nori, ca sa chemi sa te acopere rauri de ape? Poti tu sa arunci fulgerele, ca sa plece? Iti zic ele : <<lata-ne?>> Cine a pus intelepciunea in negura norilor, sau cine a dat pricepere intocmirii vazduhului? Cine poate sa numere norii cu intelepciune si sa verse burdufurile cerului, pentru ca sa inceapa pulberea sa faca noroi si bulgarii de pamant sa se lipeasca impreuna? Tu izgonesti prada pentru leoaica si tu potolesti foamea puilor de lei, cand stau ghemuiti in vizuina lor, cand stau la panda in culcusul lor? Cine pregateste corbului hrana, cand puii lui striga spre Dumnezeu, cand umbla rataciti si flamanzi?”

Va urma

Articol disponibil la adresa: <http://www.clipa.com//a5617-ARHITECTUL-DIVIN-ESTE-DUMNEZEU-TATAL-MEU.aspx>